KOMISSION ASETUS (EU) N:o 742/2010,

annettu 17 päivänä elokuuta 2010,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden julkisten interventio-ostojen ja -myyntien osalta annetun asetuksen (EU) N:o 1272/2009 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 43 artiklan a ja d alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vaatimukset, jotka viljojen on täytettävä, jotta ne kelpaisivat julkiseen interventioon, ja menetelmät, joilla niiden kelpoisuutta testataan komission asetuksen (EU) N:o 1272/2009 ([2]) 7 artiklan mukaisesti, luetellaan mainitun asetuksen liitteessä I olevassa I–VIII ja XII osassa. Euroopan standardointikomitean (CEN) tekemät muutokset koskevat joitakin näistä menetelmistä. Menetelmiä olisikin mukautettava joidenkin menetelmien kehityksen huomioon ottamiseksi ja eurooppalaisten standardien suosimiseksi. Sen varmistamiseksi, että näitä menetelmiä sovelletaan yhtäläisesti ja johdonmukaisesti yhden interventiokauden aikana, olisi säädettävä, että sovellettavat menetelmät ovat markkinointivuoden ensimmäisenä päivänä voimassa olevat menetelmät.

(2) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu vertailumenetelmä sellaisten ainesten määrittämiseksi, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, kuvataan mainitun asetuksen V osassa. Tavallista vehnää, durumvehnää ja ohraa koskevaa V osan 1 kohtaa on päivitetty eurooppalaisen standardin EN 15587:2008 osana. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi.

(3) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa III osassa määritellään muuta kuin moitteettoman laatuista perusviljaa olevat ainekset ja kunkin viljan osalta huomioon otettavat seikat epäpuhtauksia määriteltäessä. Täsmällisyyden vuoksi ja eurooppalaisen standardin EN 15587:2008 noudattamiseksi joitakin määritelmiä olisi mukautettava ja joitakin alaotsikoita siirrettävä ryhmästä toiseen. Alaotsikoiden muutosten seurauksena olisi myös muutettava liitteessä I olevaa II osaa, joka koskee vähimmäislaatuvaatimuksia.

(4) Kansainvälistä standardia ISO 712:1998, joka nyt mainitaan asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa yhtenä kosteuspitoisuuden määritysmenetelmänä, on päivitetty eurooppalaisen ja kansainvälisen standardin EN ISO 712:2009 osana muiden viljojen kuin maissin osalta. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi. Maissin osalta olisi otettava huomioon eurooppalaisen ja kansainvälisen standardin EN ISO 6540:2010 päivitys. Lisäksi olisi poistettava liitteessä I oleva VI osa, joka ei enää ole tarpeen, ja mukauttaa sen seurauksena liitteessä I olevan XII osan 3 kohta.

(5) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu vertailumenetelmä tavallisen vehnän jyvien valkuaispitoisuuden määrittämiseksi on Kansainvälisen viljakemian yhdistyksen (ICC) hyväksymä menetelmä, jonka standardit vahvistetaan otsikossa nro 105/2. CEN:n tekemien muutosten vuoksi tämä menetelmä olisi korvattava eurooppalaisella ja kansainvälisellä standardilla EN ISO 20483:2006, ja se olisi laajennettava koskemaan durumvehnän jyviä. Lisäksi olisi säädettävä, että vaihtoehtoisena menetelmänä voidaan käyttää standardia CEN ICO/TS 16634-2:2009.

(6) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu vertailumenetelmä tavallisen vehnän jyvien Zeleny-luvun määrittämiseksi on ISO 5529:1992 -menetelmä, jota on päivitetty eurooppalaisen ja kansainvälisen standardin EN ISO 5529:2009 osana. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi.

(7) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu vertailumenetelmä Hagberg-sakoluvun määrittämiseksi on ISO 3093:2004 -menetelmä, jota on päivitetty eurooppalaisen ja kansainvälisen standardin EN ISO 3093:2009 osana. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi.

(8) Asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu vertailumenetelmä läpikuultavuutensa menettäneiden durumvehnän jyvien määrän määrittämiseksi kuvataan mainitun liitteen VIII osassa. CEN:n tekemien muutosten vuoksi tämä menetelmä olisi korvattava eurooppalaisella menetelmällä EN 15585:2008. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi, ja liitteessä I oleva VIII osa olisi poistettava.

(9) Asetuksen (EU) N:o 1272/2 liitteessä I olevassa IV osassa nyt mainittu kansainvälinen vertailumenetelmä ominaispainon määrittämiseksi on ISO 7971/2:1995 -menetelmä, jota on päivitetty eurooppalaisen ja kansainvälisen standardin EN ISO 7971/3:2009 osana. Kyseinen kohta olisi muutettava mainitun standardin mukaiseksi.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 349, 29.12.2009, s. 1.

(10) Tätä asetusta olisi sovellettava siitä päivästä alkaen, jona asetuksen (EU) N:o 1272/2009 säännöksiä aletaan soveltaa viljoihin.

(11) Jotta jäsenvaltiot kuitenkin saavat aikaa tehdä tämän asetuksen mukaiset muutokset tai päivitykset, erityisesti ne, jotka koskevat epäpuhtauksia ja viittauksia standardiin EN 15587, joidenkin säännösten soveltamisen aloittamiseen on annettava kohtuullinen määräaika. Sen vuoksi kyseisiä muutoksia olisi sovellettava vasta markkinointivuodesta 2011/2012.

(12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 1272/2009 seuraavasti:

1) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"— viljan osalta liitteessä I olevassa III, IV, V, VII ja XII osassa,"

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Interventioon tarjottujen tai otettujen viljojen laadun määrittämisessä käytetään liitteessä I kuvattuja menetelmiä, jotka vahvistetaan tapauksen mukaan eurooppalaisissa ja/tai kansainvälisissä standardeissa sellaisina kuin ne ovat voimassa kunkin markkinointivuoden ensimmäisenä päivänä."

2) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2010.

Asetuksen 1 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 2011 siltä osin kuin se koskee asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liitteessä I olevan II osan B kohtaa, III osaa, IV osan a alakohtaa ja V osaa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä elokuuta 2010.

Komission puolesta

José Manuel BARROSO

Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1272/2009 liite I seuraavasti:

1) Korvataan II–V osa seuraavasti:

"II OSA

I osassa tarkoitetut vähimmäislaatuvaatimukset

	Durum-vehnä	Tavallinen vehnä	Ohra	Maissi	Durra
A. Enimmäiskosteuspitoisuus	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Niiden ainesten enimmäisprosenttiosuus, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Rikkoutuneet jyvät	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Jyvistä koostuvat epäpuhtaudet	8,5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
2.1 Muut epäpuhtaudet kuin pilkukkaat jyvät	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
a) kuivettuneita jyviä	X	X	X	n.a.	n.a.
b) muita viljoja	3 %	X	5 %	X	X
c) tuholaisten vioittamia jyviä	X	X	X	X	X
d) jyviä, joiden alkiossa värivikoja	X	X	n.a.	n.a.	n.a.
e) lämmön vaurioittamia jyviä	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
2.2 Pilkukkaat jyvät	3,5 %	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
3. Itäneet jyvät	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
4. Erilaiset epäpuhtaudet,	4,5 % (*)	3 %	3 %	3 %	3 %
joista:					
a) vieraita siemeniä:					
— haitallisia	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— muita	X	X	X	X	X
b) pilaantuneita jyviä:					
— lämmön tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamia jyviä	0,05 %	0,05 %	X	X	X
— Fusarium-sienen vioittamia jyviä	1,5 %	X	X	X	X
— muita	X	X	X	X	X
c) varsinaisia epäpuhtauksia	X	X	X	X	X
d) kuoria (maissilla tähkän osia)	X	X	X	X	X
e) torajyviä	0,05 %	0,05 %	n.a.	n.a.	n.a.

	Durum-vehnä	Tavallinen vehnä	Ohra	Maissi	Durra
f) mädäntyneitä jyviä	X	X	n.a.	n.a.	n.a.
g) eläinperäisiä epäpuhtauksia	X	X	X	X	X
C. Läpikuultavuutensa kokonaan tai osittain menettäneiden jyvien prosenttimäärä	27 %	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
D. Tanniinin enimmäispitoisuus (**)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	1 %
E. Ominaispaino vähintään (kg/hl)	78	73	62	n.a.	n.a.
F. Valkuaispitoisuus vähintään (**)	11,5 %	10,5 %	n.a.	n.a.	n.a.
G. Sakoluku/sekuntia (Hagberg)	220	220	n.a.	n.a.	n.a.
H. Zeleny-luku (ml)	n.a.	22	n.a.	n.a.	n.a.

'X' vaadittu testi, jossa ei aseteta erityisiä rajoja, mutta jonka tulokset on otettava huomioon taulukon 2 ja 4 kohdassa vahvistetuissa enimmäismäärissä.
'n.a.': ei sovelleta eli testiä ei vaadita.
(*) josta enintään 3 % muiden epäpuhtauksien kuin Fusarium-sienen vioittamien jyvien osalta.
(**) prosenttia kuiva-aineesta.

Määritelmät aineksista, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, esitetään tässä liitteessä olevassa III osassa.

Perusviljojen ja muiden viljojen jyvät, jotka ovat vaurioituneita tai pilaantuneita, luokitellaan ryhmään 'erilaiset epäpuhtaudet', vaikka niissä olevat vauriot kuuluisivat muihin ryhmiin.

III OSA

1. MUUT KUIN MOITTEETTOMAN LAATUISTA PERUSVILJAA OLEVAT AINEKSET

1.1 **Rikkoutuneet jyvät**

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'rikkoutuneiden jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin osalta rikkoutuneina jyvinä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 4,5 millimetriä.

Durran osalta rikkoutuneina jyvinä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 1,8 millimetriä.

1.2 **Jyvistä koostuvat epäpuhtaudet**

a) *Kuivettuneet jyvät*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'rikkoutuneiden jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587. Virossa, Latviassa, Suomessa ja Ruotsissa pidetään kuitenkin ohran osalta rikkoutuneina jyvinä jyviä, joiden ominaispaino on vähintään 64 kg/hehtolitra ja jota tarjotaan tai toimitetaan interventioon kyseisissä jäsenvaltioissa ja jotka sen jälkeen kun niistä on poistettu kaikki tässä liitteessä tarkoitettu muu aines, läpäisevät seulan, jonka aukot ovat 2,0 millimetriä.

Kuivettuneet jyvät eivät koske maissia eivätkä durraa.

b) *Muut viljat*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'muiden viljojen' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta muina viljoina pidetään kaikkia viljeltyjä jyviä, jotka eivät ole samaa lajia kuin näytteen jyvät.

c) *Tuholaisten vioittamat jyvät*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'tuholaisten vioittamien jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta tuholaisten vioittamia jyviä ovat kaikki jyvät, joissa on hyönteisen, jyrsijän, punkin tai muun viljatuholaisen aiheuttama näkyvä vaurio.

d) *Jyvät, joiden alkiossa on värivikoja*

Durumvehnän ja tavallisen vehnän osalta määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Jyvät, joiden alkiossa on värivikoja, eivät koske ohraa, maissia eivätkä durraa.

e) *Lämmön vaurioittamat jyvät*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'lämmön vaurioittamien jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta kuivauksen vaurioittamat jyvät ovat jyviä, joissa on ulkoisia merkkejä paahtumisesta mutta jotka eivät ole pilaantuneita jyviä.

f) *Pilkukkaat jyvät*

Durumvehnän osalta määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Pilkukkaat jyvät eivät koske tavallista vehnää, ohraa, maissia eivätkä durraa.

1.3 **Itäneet jyvät**

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'itäneiden jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta itäneet jyvät ovat jyviä, joissa voidaan selvästi paljain silmin nähdä sirkkajuuri tai sirkkasilmu. Kun näytteestä arvioidaan itäneiden jyvien pitoisuutta, on kuitenkin otettava huomioon näytteen yleisvaikutelma. Itäneitä jyviä ovat ainoastaan ne, joiden alkiossa on selvästi näkyviä muutoksia, minkä vuoksi itäneet jyvät voidaan helposti erottaa säännöllisestä jyvästä.

1.4 **Erilaiset epäpuhtaudet**

a) *Vieraat siemenet*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'vieraiden siementen' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta vieraita siemeniä ovat joko viljeltyjen tai luonnonvaraisten kasvien, muiden kuin viljojen siemenet. Vieraita siemeniä ovat siemenet, joita ei hyödytä kerätä tai joita voidaan käyttää eläinten rehuna mutta jotka eivät ole viljoja, sekä haitalliset siemenet.

Haitallisina siemeniä pidetään ihmisille ja eläimille myrkyllisiä siemeniä, viljan puhdistusta ja jauhamista haittaavia tai vaikeuttavia siemeniä sekä viljajalosteiden laatua muuttavia siemeniä.

b) *Pilaantuneet jyvät*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'pilaantuneiden jyvien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta pilaantuneita jyviä ovat jyvät, joista on mädäntymisen, homesienien (lakastumistauti mukaan luettuna) tai bakteerien aiheuttaman pilaantumisen tai muiden tekijöiden seurauksena tullut kotieläimien ravinnoksi kelpaamattomia.

Tähän ryhmään kuuluvat myös lämpenemisen tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamat jyvät. Nämä jyvät ovat täysin kehittyneitä jyviä, joiden siemenkuori on väriltään harmahtavanruskean ja mustan välillä, kun taas niiden ytimen poikkileikkaus on väriltään kellanharmaan ja ruskeanmustan välillä.

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta Fusarium-sienen vioittamien jyvien määritelmä sisältyy pilaantuneiden jyvien määritelmään standardissa EN 15587.

c) *Varsinaiset epäpuhtaudet*

Durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta 'varsinaisten epäpuhtauksien' määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Maissin ja durran osalta varsinaisina epäpuhtauksina pidetään kaikkia näytteen aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan, eläviä ja kuolleita hyönteisiä lukuun ottamatta.

d) *Kuoret (maissilla tähkän osat)*

e) *Torajyvät*

f) *Mädäntyneet jyvät*

Durumvehnän ja tavallisen vehnän osalta määritelmä on sama kuin standardissa EN 15587.

Mädäntyneet jyvät eivät koske ohraa, maissia eivätkä durraa.

g) *Eläinperäiset epäpuhtaudet*

1.5 **Elävät tuholaiset**

1.6 **Läpikuultavuutensa menettäneet jyvät**

Läpikuultavuutensa menettäneillä durumvehnän jyvillä tarkoitetaan jyviä, joiden ydintä ei voida pitää kokonaan läpikuultavana. Ne määritellään myös standardissa EN 15585.

2. KUNKIN VILJAN OSALTA HUOMIOON OTETTAVAT SEIKAT EPÄPUHTAUKSIA MÄÄRITELTÄESSÄ

2.1 **Durumvehnä**

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä, jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, pilkukkaita jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät (joihin kuuluvat Fusarium-sienen vioittamat jyvät), varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, mädäntyneet jyvät ja eläinperäiset epäpuhtaudet.

2.2 **Tavallinen vehnä**

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä, sekä jyviä, joiden alkiossa on värivikoja (ainoastaan silloin kun niiden osuus on yli 8 %), ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät (joihin kuuluvat Fusarium-sienen vioittamat jyvät), varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, mädäntyneet jyvät ja eläinperäiset epäpuhtaudet.

2.3 **Ohra**

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät (joihin kuuluvat Fusarium-sienen vioittamat jyvät), varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret ja eläinperäiset epäpuhtaudet.

2.4 **Maissi**

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät (joihin kuuluvat Fusarium-sienen vioittamat jyvät), varsinaiset epäpuhtaudet, tähkän osat ja eläinperäiset epäpuhtaudet.

2.5 **Durra**

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät (joihin kuuluvat Fusarium-sienen vioittamat jyvät), varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret ja eläinperäiset epäpuhtaudet.

IV OSA

Interventioon tarjotun tai toimitetun viljan laadun määrittämisessä käytettävät menetelmät

Interventioon tarjotun tai toimitetun viljan laadun määrittämiseksi käytetään 7 artiklan mukaisesti seuraavia menetelmiä:

a) Vertailumenetelmä niiden ainesten määrittämiseksi, jotka eivät ole moitteettoman laatuisia perusviljoja, on

— durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta standardi EN 15587,

— maissin ja durran osalta tässä liitteessä olevassa V osassa mainittu menetelmä.

b) Vertailumenetelmä kosteuspitoisuuden määrittämiseksi on

— maissin osalta standardi EN ISO 6540,

— muiden viljojen kuin maissin osalta standardi EN ISO 712 tai

— infrapunatekniikkaan perustuva menetelmä.

Kiistatapauksessa pätevinä pidetään maissin osalta ainoastaan EN ISO 6540 -standardin tuloksia ja muiden viljojen kuin maissin osalta EN ISO 712 -standardin tuloksia.

c) Vertailumenetelmä durran tanniinipitoisuuden määrittämiseksi on ISO 9648 -standardi.

d) Vertailumenetelmä vehnästä tehdyn taikinan tarttumattomuuden ja leipoutuvuuden määrittämiseksi on tässä liitteessä olevassa VII osassa mainittu menetelmä.

e) Vertailumenetelmä durumvehnän ja tavallisen vehnän jauhettujen jyvien valkuaispitoisuuden määrittämiseksi on

— EN ISO 20483 -standardi tai

— CEN ISO/TS 16634-2 -standardi.

Kiistatapauksessa pätevinä pidetään ainoastaan EN ISO 20483 -standardin tuloksia.

f) Vertailumenetelmä tavallisen vehnän jauhettujen jyvien Zeleny-luvun määrittämiseksi on EN ISO 5529 -standardi.

g) Vertailumenetelmä Hagberg-sakoluvun määrittämiseksi (amylaasien aktiivisuuden mittauskoe) on EN ISO 3093 -standardi.

h) Vertailumenetelmä läpikuultavuutensa menettäneiden durumvehnän jyvien määrän määrittämiseksi on EN 15585 -standardi.

i) Vertailumenetelmä ominaispainon määrittämiseksi on EN ISO 7971/3 -standardi.

j) Näytteidenottomenetelmät ja mykotoksiinien vertailumenetelmät mainitaan asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä ja vahvistetaan komission asetuksen (EY) N:o 401/2006 liitteissä I ja II (*)

V OSA

Vertailumenetelmä niiden ainesten määrittämiseksi, jotka eivät ole moitteettoman laatuisia perusviljoja, maissin ja durran osalta

1. Maissin 500 g:n keskimääräistä näytettä ja durran 250 g:n keskimääräistä näytettä ravistellaan 1,0 mm:n seulassa puoli minuuttia. Tutkitaan, löytyykö seulan läpäisseestä osasta eläviä tuholaisia ja kuolleita hyönteisiä.

Poistetaan pinsetillä tai sarvilastalla 1,0 mm:n seulaan jääneistä aineksista kivet, hiekka, tähkän tai korren osat ja muut varsinaiset epäpuhtaudet.

Lisätään näin poistetut varsinaiset epäpuhtaudet aineksiin, jotka ovat läpäisseet 1,0 mm:n seulan, ja punnitaan ne yhdessä.

Se osa, joka on jäänyt 1,0 mm:n seulaan, jaetaan erottimella niin, että maissista saadaan 100–200 g:n näyte ja durrasta 25–50 g:n näyte. Punnitaan tämä osanäyte. Sen jälkeen levitetään osanäyte ohueksi kerrokseksi pöydälle. Poistetaan pinsetin tai sarvilastan avulla muut viljat, tuholaisten vioittamat jyvät, kuivauksen vaurioittamat jyvät, itäneet jyvät, vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, kuoret ja eläinperäiset epäpuhtaudet. Durran osalta kuorelliset jyvät on erotettava korresta, joka lasketaan erilaisiin epäpuhtauksiin. Tämän jälkeen jyvä luokitellaan omaan luokkaansa.

Osanäytettä, josta on poistettu kaikki erilaiset epäpuhtaudet, seulotaan 30 sekuntia seulalla, jossa on maissin osalta 4,5 mm:n pyöreäreikäiset seulat ja durran osalta 1,8 mm:n pyöreäreikäiset seulat. Tämän seulan läpäisevät ainekset on katsottava rikkoutuneiksi jyviksi.

2. Niiden ainesten ryhmät, jotka eivät ole moitteettoman laatuisia perusviljoja ja jotka määritetään 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää noudattaen, on punnittava mahdollisimman tarkasti 0,01 g:n tarkkuudella, ja ne on jaettava prosenttimäärän mukaan keskimääräisestä näytteestä. Tutkimusselosteen tiedot annetaan 0,1 %:n tarkkuudella. Ilmoitetaan, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia.

Pääsääntöisesti jokaisesta näytteestä on tehtävä kaksi määritystä. Niissä saa olla enintään 10 %:n ero edellä mainittujen ainesten kokonaismäärästä.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä on käytettävä seuraavaa välineistöä:

a) näytteiden erotin, esimerkiksi kartiomainen tai uurteinen laite;

b) tarkkuusvaaka, joka punnitsee 0,01 g:n tarkkuudella (näyttö 0,001 g:n tarkkuudella);

c) 1,0 mm:n seula sekä 1,8 mm:n ja 4,5 mm:n pyöreäreikäiset seulat. Seulat voidaan asentaa tärypöydälle. Seulojen on oltava standardin ISO 5223 mukaisia.

(*) EUVL L 70, 9.3.2006, s. 12.".

2) Poistetaan osat VI–VIII.

3) Korvataan XII osassa oleva 3 kohta seuraavasti:

"3. Interventioon tarjotun tai toimitetun viljan laadun määrittämisessä käytettävät vertailumenetelmät vahvistetaan tässä liitteessä olevassa III, IV, V ja VII osassa."